

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Roskilde-Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 63. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_222-txt-shoot-idm3191.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men, o Saxo! hvorfor vilde
Tid og Flid og Kløgt du spille
64 Paa at grave Danmarks Guld
Ned i stenet Romermuld?
Lad dets Gravskrift paa Latin
Klinge kostelig og fin,
Den kun Daarer kan erstatte
De i Grav forlorne Skatte.
Kunde du da ei fornemme
Det var Synd at indeklemme,
Rimene som gik i Flok,
I den snevre Romerstok?
Kunde ei den danske Tunge
Tale, da den kunde sjunge?
Havde Saga vel behov
Ved sin Tunge sig at skamme,
Hvis hun havde end den samme
Som hin kvemmelige Lov?
Skænde maa jeg, gamle Klerk
Paa dig selv og paa dit Værk,
Som paa Valdemarers Alder
Gylden er den Tid jeg kalder,
Da sig lagde selv i Grav
Dannemark med Sværd og Stav,
Da for Klerke, ei for Folket
Landsens Krønike Man skrev,
Da til Stads Man fint udtolked
Paa Latin hvad Danske drev:
65 Meen ei, Saxo, det er Had;
Venlig vi jo allevegne
Mødtes rundt i Danmarks Egne,
Venlig vil vi skilles ad.
I dit Hjem, og over Støvet
Som tilhyller Rosenløvet,
Dansk og trofast Broderhaand
Rækker jeg med Vennetaarer
Dig og bolde Absalon!
Tidens Aand os alle daarer,
Og din Alders Aand i Rom
Havde jo sit Fyrstendom.
Hvis, naar jeg er sovet hen,
Saga drages vil til Minde,
Meget hun hos mig kan finde,
Som et Sværd ved Bispelænd,
Som paa gamle Danmarks Grav
Blomsterjagt og Romerstav.
Gud tilgive os, du Gamle,
Det og Alt i Jesu Navn
Og i Lyset os forsamle
Naar sig vendte did vor Stavn!
Gud din kløgtige Latin
Gjorde til en Salve fin
Som bevared Danmarks Lig,
Derfor Ære være Ham,
66 Som veed Alt til Godt at vende!
Gierne ville vi bekiende
Os tilhører ikkun Skam.
Sov nu vel, du gamle Klerk!
Jeg maa fløtte Sagastaven,
Men naar jeg har endt mit Værk,
Kommer jeg til dig i Graven;
Som Vilhelmus skrifted Svend,
Skrifted jeg nu dig igien;
Ak, maaske skal vore Navne
Og engang hinanden favne.
Da i Hast med Sagastav

Danmarks Dagværk, du aftegnet,
Solen stod i Vest saa lav,
Og i Hav den brat nedsegned.
Paa den svundne Dag tilbage
Stirred du med Suk og Klage,
Thi du saae det klart i Aanden,
Mørke Nat var nær forhaanden.
Dybt paa Held stod Kirkeklinten
Overmalet, sløv var Flinten,
Kridt du kun i Kirken fandt
Til at male hvad der svandt.
Da i Støv det med Guds Ord
Sank hos Brødrene i Soer.
Ak, naar Ordets Lys er slukt,
67Løses Dragen af sit Fængsel,
Ak, naar Himlens Dør er lukket
Da fordobles Jordens Trængsel;
Ak! naar Hjertets Dør er lukket
For den søde Himmellængsel
Ak, da raadner Træ og Frugt
I det kvalme, lumre Fængsel,
Hoer og Mord og Svig og Vold
Det er Daad i vantro Old.